

עיתון ליד"ה

עורך גרפי: הלל בנבגי

עורכת ראשית: רינה גורלניק

נובמבר 2022

רכז המעורבות החברתית בליד"ה: "תכנית עם לא מעט בעיות, אבל בהחלט חשובה"

תכנית המעורבות החברתית פועלת כבר שנים רבות במערכת החינוך, וכעת רכז המעורבות החברתית בבית הספר התחלף. כתב עיתון ליד"ה בראיון עם **ישי לב**, רכז המעורבות החברתית החדש בתפקיד. בראיון ישי לב חושף מהן המחשבות שעולות בו לגבי התכנית כולה, ואילו פגמים עדיין קיימים בה. ראיון בעמ' 2

שביתת המורים

היכן עומדים ההסכמים של שביתת המורים שהתרחשה לפני כחודשיים? האם הושגו מטרותיה? שולי דרמון ומיה פוליצר מגיבות המשך בעמ' 16

בדרך לניצחון!

נבחרת התיכון של ליד"ה בכדורסל בדרך לניצח בשלב הבתים בליגת העל לתיכונים! המשך בעמ' 4

האם להזמין את איתמר בן-גביר לליד"ה?

כתב עיתון ליד"ה ראיון שני תלמידים עם דעות מנוגדות בנוגע לדיון הישן העוסק בשאלה האם להזמין את ח"כ איתמר בן-גביר לנאום בליד"ה ומדוע שב הדיון וצף שוב ושוב? המשך בעמ' 8

"אז על רגל אחת, גיליתי דברים נהדרים כרכז"

ראיון עם ישי לב, מורה להיסטוריה ואזרחות, ורכז מעורבות חברתית בליד"ה • זוהי הזדמנות להכיר היבטים נוספים של המעורבות החברתית, גם דרך עיניו של רכז וגם דרך עיניו של תלמיד • **כתב: איתי פוקס**

עצמם ובשיתוף הפעולה שלהם. זה תלוי במקומות ההשמה. לא תמיד מקומות ההשמה הם מקומות שיודעים לקבל ולהדריך, ולהכיל את התלמידים ולתת להם באמת תפקידים משמעותיים. לפעמים גם תלמידים לא מתחברים לזה, או לא מוצאים את המקום שהם רוצים להתנדב, או לא מוצאים תמיד את החשיבות וזה גם בסדר, אי אפשר לכולם. יש לא מעט בעיות. אני חושב אבל שיש יותר יתרונות מבעיות, והמשמעות של זה היא יותר גדולה על אף הבעיות.

"זוהי חובה כדי לקבל תעודת בגרות. אני לא אוהב שזאת הגישה, אבל מה לעשות, זה נכון"

ראית תלמידים שבהיעדר התוכנית הזאת, לא היו מגיעים למקומות מסוימים והיו עוברים את התיכון בלי להתנדב ובלי לעבור חוויה משמעותית מהסוג?

רבים. אני חושב שהרבה, לא בגלל שהתלמידים לא רוצים. אם לא הייתה את התכנית, שבעצם, אפשר להגיד, מכריחה... זאת תכנית לימודים כמו כל מקצוע אחר שהוא הכרחי בתיכון. אני לא אוהב להשתמש במושג הזה, אבל זוהי חובה כדי לקבל תעודת בגרות. אני לא אוהב שזאת הגישה, אבל מה לעשות, זה

מה דעתך על תוכנית המעורבות החברתית של משרד החינוך, ואיך שהיא פועלת היום?

אז אני חושב שזאת תכנית מאוד חשובה, עם לא מעט בעיות, אבל בהחלט חשובה. באופן מפתיע, ככל שאני צולל יותר ומכיר אותה יותר אני מכיר את החשיבות שלה ואת המשמעות שלה. כרכז, אני נחשף להיבטים רבים הרבה יותר של המשמעויות שלה. שלוש שנים חינכתי (עד שנה שעברה) י-יא-יב, ותלמידים שלי יצאו להתנדבויות, אז הכרתי את זה מהצד של המחנך, דרך התלמידים. היום כרכז אני מבין את המשמעויות הנוספות, כי אני מדבר עם מקומות ההשמה, שתלמידים יוצאים אליהם, גם בשעות הקבוצתיות וגם בשעות האישיות. אני רואה שיש היבטים חיוביים ויש לא מעט בעיות, וזה כל הזמן בעבודה והשתפרות. אבל רואים כמה התרומה באמת עוזרת. גם תלמידים שיצאו בלי רצון או בלי חשק, או בלי התנדבות עצמית אלא מכוח המקצוע, שחייבים לעשות את זה, מגלים הרבה פעמים את המשמעות של נתינה, של התנדבות גם לעצמם וגם לאחר. אז על רגל אחת, גיליתי דברים נהדרים כרכז.

אילו בעיות לדעתך יש בתכנית?

אלף, זה תלוי בהמון גורמים. זה תלוי בבית הספר, ובתכנית הלימודים, מעבר למעורבות חברתית. זה תלוי בתלמידים

להציל חיי אדם. דרך עזרה לגיל השלישי או לילדים קטנים, גילו על עצמם יכולות שהם לא ידעו קודם.

”הייתי שמח אם התכנית הייתה הרבה יותר מצומצמת כי זה אומר שלא צריך לעזור לכל כך הרבה אוכלוסיות”

האם אתה חושב שיש מקום לשיפור, ואם כן איך באמת אפשר לשפר את התכנית, לפחות בליד”ה?

אני חושב שהייתי שמח מאוד, מצד אחד להגדיל את מספר מקומות ההשמה. יש הרבה מקומות בהם אני מאוד מתקשה להשיג את האישורים. כל מקום שאנחנו שולחים אליו תלמידים חייב אישור. הם חייבים למלא ”נוהל הסדרה” וזה עניין ביטוחי ואחריות. ולפעמים הבירוקרטיה מאוד מקשה. לא של ליד”ה, דווקא בדרך כלל של המקומות שצריך להתנדב בהם. אז הייתי שמח שיהיה כמה שיותר מגוון, כדי שבאמת כל תלמיד יוכל להתנדב במקום שהוא רוצה, שהוא מתחבר אליו. ככל שיהיה מגוון יותר גדול, זה יגיע הרבה יותר בקלות לכל תלמיד. זה מצד אחד. מצד שני, הייתי שמח אם התכנית הייתה הרבה יותר מצומצמת כי זה אומר שלא צריך לעזור לכל כך הרבה אוכלוסיות. או שהפערים יצטמצמו והאוכלוסיות לא יצטרכו עזרה, או שהמדינה תמצא את הדרך לעזור הרבה יותר. אבל כל עוד זה לא קורה התכנית מאוד חשובה

נכון. הרבה לא היו עושים את זה, כמו הרבה מאוד מבוגרים. הנתונים מראים שבאוכלוסייה הבוגרת, מעל גיל 21, אחוז האנשים שמתנדבים לא במטרה לקבל משהו (נגיד, לא סטודנטים שיקבלו על כך מילגה, או במקומות עבודה שמקבלים על זה ימי חופש), אלא התנדבות נטו, עומד על בערך כ-25 אחוז מהאוכלוסייה. זה לא כל כך הרבה, ובני נוער הם גם מאוד עסוקים, בכל מיני דברים. גם בלימודים, גם בעצמם, גם בהתפתחויות שונות, אז יכול להיות שזה היה אפילו פחות. אז בהחלט כן. אבל אני רואה הרבה פעמים את העבודות של התלמידים שסיימו, העבודות הרפלקטיביות בסוף י”א או בסוף י”ב למצטיינים, אז אני רואה כמה משמעותי זה היה. ושם, אני אענה על שאלה קצת אחרת. עכשיו אני מדמה תלמידים שלא רצו או כן רצו להתנדב, אבל הבינו משהו מאוד משמעותי בהתנדבות שלהם. זאת אומרת הבינו כמה משמעותי זה היה לעזור, או כמה משמעותי זה היה ללמוד על החברה. גם על עצמם, שהם מסוגלים לעשות דברים.

”גם תלמידים שיצאו בלי רצון או בלי חשק מגלים הרבה פעמים את המשמעות של נתינה, של התנדבות גם לעצמם וגם לאחר”

אם זה מדריכים בתנועות נוער שהיו בטוחים שהם נכנסו לתנועה, וגילו שהם מסוגלים לעמוד מול קהל ולהעביר פעולה, להיות אחראים. דרך התנדבות במד”א

מדור הספורט: מבט ממוקד על נבחרת הכדורסל של תיכון ליד"ה

מעוניינים לעקוב אחרי מצב הנבחרת בליגת העל תיכונית? ● לפניכם מדריך מפורט, שיסייע לכם להבין את מבנה הליגה ואת משמעות שלב הבתים ● **כתב: יותם דוד בורשטיין**

הנבחרת ממוקמת כעת במקום השני בבית, עם 6 נקודות, מה שמוביל אותה לעלייה לרבע הגמר. עד כה חוותה שני הפסדים ושלושה נצחונות. הפסד חוץ בתוצאה 66-60 לתיכון עמק חפר, ניצחון בית בתוצאה 77-44 על תיכון הדרים, ניצחון חוץ על קריית אונו בתוצאה 76-71, הפסד בית בתוצאה 58-86, וניצחון בית על קריית אונו בתוצאה 39-63. עד לסיום שלב הבתים יש לנבחרת עוד משחק אחד: משחק חוץ נגד תיכון הדרים.

הנבחרת למעשה עלתה לשלב הבא, מהמקום השני.

מה דעתכם: האם הנבחרת תזכה באליפות הליגה העונה? ●

בתיכון ליד"ה ישנן נבחרות כדורסל וכדורעף, לבנים ולבנות. כאשר לכל שכבה יש קבוצת כדורעף או כדורסל משלה. נראה שהקבוצה שרוב בית הספר מתעניין בה היא קבוצת הכדורסל של כיתות י'-י"ב, המשחקת בליגת העל לתיכונית.

מבנה הליגה הוא כזה: ישנם 4 בתים, בכל בית 4 קבוצות, סך הכל 16 קבוצות. בכל בית 2 הקבוצות בעלות המאזן, כלומר מספר הנקודות, הגבוה ביותר עולה לשלב רבע הגמר. לעומת זאת שתי הקבוצות בעלות המאזן הנמוך ביותר בכל הליגה יורדות לליגה השנייה, הליגה המחוזית. משחקי שלב הבתים מתרחשים בחודשים ספטמבר-ינואר. שיטת הניקוד היא כזו: כל ניצחון מביא 2 נקודות, וכל הפסד-נקודה.

חברי הנבחרת ומאמן הקבוצה בועז טייב צילום: ארז עוזיר, התאחדות הספורט לבתי הספר בישראל

תמונות מהמשחק נגד קריית אונו

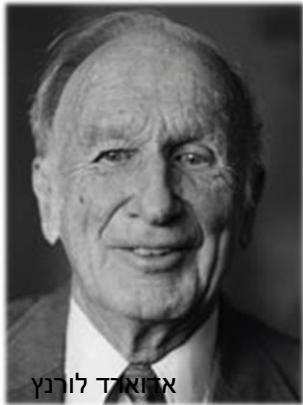

צילום: ארז עוזיר, התאחדות הספורט לבתי הספר בישראל

פינת המדעים: מנפנוף כנפי הפרפר לנפנוף ידיו של אילן רוזנפלד - על אחת מהתורות המהפכניות של המאה ה-20

"אפקט הפרפר" הוא מושג המצלצל לנו מוכר ● אולי חלקכם גם ראיתם את הסרט, אך לא רבים יורדים למידת המהפכנות החבויה בביטוי זה ● כדי לעשות זאת, נבין תחילה מהי תורת הכאוס וכיצד התפתחה ● **כתב: עילי נורני**

אדוארד לורניץ

משרדו של לורנץ. למרבית האנשים עיסוק כזה ישמע משמים. איזה עניין יכלו לעורר שורות מספרים המודפסים ממכונה מאסיבית? הרי הן סתומות עבור כל אדם שאינו איש מקצוע.

[על אף שנראה שהכאוס הוא גורם עוצמתי לאין שיעור, כזה המשפיל אף את השכל האנושי, יש בו סדר](#)

"תורת הכאוס (או התוהו) היא ענף במתמטיקה, בחיזוי מזג אוויר, בפיזיקה, בכלכלה ובפילוסופיה, המתארת מערכות רבות, שגם כאשר ידועים כל החוקים השולטים בהן, לא ניתן לחזות את התפתחותן לטווח ארוך. מערכות אלו מכוונות מערכות דינמיות, והן בעלות רגישות גבוהה לשינויים מזערניים בתנאי ההתחלה" - כך מגדירה ויקיפדיה את המונח "תורת הכאוס", ובכנות, זהו הסבר מצוין. אם כי בכל זאת, לא ניתן להבין ממנו את מימדיו האמיתיים של אחד מענפי המדע המהפכניים של המאה ה-20. לפני שנתחיל לדון במהו כאוס, או כיצד ניתן לחקור אותו, הבה נספר סיפור.

[זהו לקח על כך שהשינוי הקל והעדין ביותר בתנאיה ההתחלתיים של מערכת כלשהי, מחזיק בכוח לנתב אותה בכיוונים שונים ביותר](#)

אלא שהמכונה של לורנץ נתנה לעולם הרבה יותר מסתם שורות מספרים. בשנת 1961, ביקש לורנץ לחזור פעם נוספת על אחת מההרצות שערך עם המכשיר ברשותו. הוא בחר, לצורך חיסכון בזמן, לקחת מספרים מתוצאותיה של הרצה שכבר נעשתה, ובעצם להתחילה מחדש מהאמצע. אלא שבעוד שבחישוב הראשון חישבה המכונה של לורנץ בדיוק של שש ספרות אחרי הנקודה, התדפיס שהוכנס להרצה השנייה כלל רק שלוש. בדומה לתלמיד שמכין שיעורי בית בטריגונומטריה, ומתעצל להעתיק את התשובה המלאה מהמחשבון, הניח לורנץ, של-3 הספרות שנותרו מאחור בוודאי אין חשיבות. הרי ערכן הוא פחות ממאית!

הייתה זו תחילת שנות השישים כאשר מערכת של שלוש משוואות, בנתה עולם שלם של מזג אוויר. משוואות אלו נוצרו על ידי אדוארד לורנץ, מטאורולוג בעל משיכה למתמטיקה, אשר בעזרת מכונת החישוב האדירה שלו ערך ניסויים באטמוספירה. אדירה ביותר ממובן אחד, לאור העובדה שמימדיה האפילו על

האנושי, יש בו סדר. על אף חוסר הוודאות המאיים, נראה שכל מקרי הכאוס נשארים מקובעים סביב אותם המרכזים. המרכזים הללו, אשר מהווים את השמש סביבה סובבות התוצאות הכאוטיות, מכונים *מושכים*. המושך המפורסם ביותר בתולדות חקר הכאוס, הוא המושך המתאר את עבודתו של ידידנו משבבר לורנץ, המכונה על שמו - "מושך לורנץ". אגב, הבחירה דווקא בפרפר לתיאור האפקט נבעה ככל הנראה באופן ניכר מדמיונו של הגרף לפרפר. אם כי, ישנן עדויות כי החוקר הראשון שהציע את הניסוח הציורי הזה ללורנץ השתמש בכלל בשחף.

היום, הכאוס הוא תת-תחום שאין לפקפק בסיבוכו וחשיבותו. יש כאלו שאף מגדירים אותו כאחת משלוש המהפכות המדעיות הגדולות ביותר של המאה ה-20, לצד תורת היחסות ומכניקת הקוונטים. הכאוס השאפתני אף פרש את זרועותיו: כיום עוסק מחקרו בשאלות הנעות בין התנודות בגודלן של אוכלוסיות שלמות, לבין אופן התפלגות המים היוצאים מברז.

[הכאוס השאפתני אף פרש את זרועותיו: כיום עוסק מחקרו בשאלות הנעות בין התנודות בגודלן של אוכלוסיות שלמות, לבין אופן התפלגות המים היוצאים מברז](#)

כמובן שתורת הכאוס זכתה גם למקום של כבוד בהוליווד. שם נעשו סרטים רבים מספור הנהנים מחסותה הרעיונית.

אם כן, המטאורולוג המתמטי שלנו היה עתיד להיות מופתע, מכיוון שהתוצאות שהמכונה הדפיסה בפעם היא היו שונות בתכלית. לא היה זה הבדל של פחות ממאית כפי שלורנץ ציפה, הייתה זו סטייה רצינית מהתוצאות הקודמות. בכך לורנץ למד לקח, שבעתיד יקרא לו 'אפקט הפרפר'. זהו לקח על כך שהשינוי הקל והעדין ביותר בתנאיה ההתחלתיים של מערכת כלשהי, מחזיק בכוח לנתב אותה בכיוונים שונים ביותר. ממש כשם שמשך כנפי הפרפר עלול לגרום לשינויים ממשיים ומורגשים במזג האוויר.

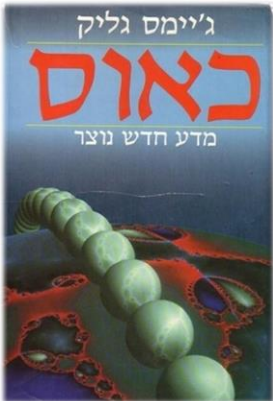
[אלא אם כן נהיה אלים, אשר מכירים במאת האחוזים את אופן ועתיד פעולתו של כל אחד מהקטנים שבחלקיקי היקום, לעולם לא יהיה ביכולתנו לתת תחזית מדויקת וודאית](#)

התגלית הזו הייתה מכה קשה למדע הקלאסי, שכעת נופצה תקוותו לתת תחזיות מדויקות לחלוטין. כפי שניסח זאת חבר טוב שלי: אלא אם כן נהיה אלים, אשר מכירים במאת האחוזים את אופן ועתיד פעולתו של כל אחד מהקטנים שבחלקיקי היקום, לעולם לא יהיה ביכולתנו לתת תחזית מדויקת וודאית. התמונה שבפניה אנו ניצבים כעת היא קודרת ביותר, הרי כיצד יוכל המדע להמשיך מכאן? אלא שלורנץ וחבריו לתחום המדע החדש הזה, לא ויתרו על המחקר. דבר אחד הדהים אותם - שעל אף שנראה שהכאוס הוא גורם עוצמתי לאין שיעור, כזה המשפיל אף את השכל

על אף שחקר הכאוס נחשב חדשני ביותר, רעיונותיו היו מוכרים עוד לפני חוקריו במאה הקודמת. למשל, ישנו שיר עם, אשר מקורו לא ידוע לי, ההולך כך:

"בנפול המסמר נפלה הפרסה,
בנפול הפרסה נפל הסוס,
בנפול הסוס נפל הרוכב,
בנפול הרוכב נפלה העיר,
בנפול העיר נפלה הממלכה".

אם כן, הכאוס מלמד אותנו שני דברים: הראשון הוא שלעולם אל לנו להתהדר כמנצחים ולטעון לתחזית ודאית, מכיוון שהכאוס תמיד יהיה שם כדי להשפילנו. השני הוא שתמיד כדאי להקפיד על כמות הספרות אחרי הנקודה בשיעורי הבית בטריגו'.

לסיום אוסיף, כי לכל המתעניין בתחום אמליץ על הספר "כאוס - מדע חדש נוצר" מאת ג'יימס גליק, אשר חלק ניכר מהמידע והאנקדוטות המובאים כאן אני חייב לו

המפורסם שבהם הוא כנראה הסרט "דלתות מסתובבות", אשר במהלכו אנו חוזים באופן בו גורמים מינוריים כמו איחור לרכבת, משנים את מהלך חייהן של הדמויות באופן ניכר. או למשל, לחובבי הנוסטלגיה שבינינו, ישנו פרק בסדרת "הפיג'מות", הנקרא 'דפקט הפרפר', בו הנפות ידיו של אילן, שלמרבה האירוניה נעשו בניסיון להפריך את אפקט הפרפר, גורמת בסופו של דבר לביטול הופעה של הלהקה.

אם כן, הכאוס מלמד אותנו שני דברים: הראשון הוא שלעולם אל לנו להתהדר כמנצחים ולטעון לתחזית ודאית, מכיוון שהכאוס תמיד יהיה שם כדי להשפילנו. השני הוא שתמיד כדאי להקפיד על כמות הספרות אחרי הנקודה בשיעורי הבית בטריגו'.

אילוסטרציה של אפקט הפרפר, מתוך אתר Medium.com

המדור הפוליטי: האם להזמין את ח"כ בן גביר לבית הספר?

סוגיית הזמנתו של חבר הכנסת בן גביר, נשמעת ומהדהדת במרחב הבית ספרי כבר שנים. לאורך כל הזמן, נותרה קביעת ההנהלה יציבה - ההנהלה מסרבת להזמין ולהכניס את איתמר בן גביר לבית הספר ● אם כי, מדי פעם, ממשיכים להתלקח דיונים סוערים בקרב התלמידים ● חלקם בעד הכנסתו וחלקם נגד ● מדוע, בעצם, שב הדיון וצף שוב ושוב? ●

כתב: עילי נורני

אלעד יפה, תלמיד ביתה יא'

בעיניי, איתמר בן גביר לא לגיטימי.

הוא תומך באלימות וטרור, מסית נגד קבוצות שלמות במדינת ישראל - שמאלנים, ערבים ישראלים ומבקשי מקלט - ועושה לנו נזק מוסרי ודיפלומטי. ביקור קצר בעמוד הטוויטר שלו מסכם את כל הסיפור - כנס בדרום תל אביב נגד "מסתננים", ציוץ זועם נגד כותרת בעיתון הארץ, ועצות ביטחוניות לראש הממשלה ושר הביטחון. האחרונות באות מאדם שלא עשה צבא, כי בלשכת הגיוס, הבינו שמסוכן לתת לו נשק ולשלוח אותו לשטחים.

"בן גביר עושה נזק לישראל - הוא גורם לנו להאמין שאת הסכסוך הישראלי-פלסטיני אפשר לפתור בעזרת פשעי מלחמה ופעולות לא מוסריות"

בתחקיר של תוכנית "עובדה", התראיינה נערת גבעות לשעבר, שאמרה בבחירות שכן גביר, חבר כנסת בישראל, תומך בפעולות "תג מחיר", ועוזר ככל יכולתו לנערי גבעות - מספק להם מקום לישון בו, מוציא אותם ממעצרים ואפילו נפטר בשבילם מראיות. כותרת שעלתה לא מזמן

ביום ראשון, שניים באוקטובר, התקיים פאנל בחירות בבית הספר. בשיעור אזרחות שקדם לפאנל, התעורר אצלנו בכיתה ויכוח ישן. זה עוסק בנושא הבאתו של ח"כ איתמר בן גביר לבית הספר. לחדשים שבינינו אספר, ולוותיקים אזכיר, כי נושא זה עלה מספר פעמים בעבר, במסגרות שונות. בין השאר בעקבות בחירות הדמה שהתקיימו בבית הספר והזמנת פורום המשפחות השכולות לבית הספר. אז, כמו עכשיו, עלתה הטענה שאל אף שכן גביר אושר כלגיטימי על ידי בית המשפט, אין זה נכון להביאו לבית הספר. זאת עקב קריאות אנטי פלורליסטיות מצידו כנגד הקהילה הגאה והמגזר הערבי.

הוויכוח בכיתה לימד אותי כי מדובר בנושא שעוד לא נחתם כראוי. בעיקר בעוד גם מחוץ לתיכון "בליך", שאירח את בן גביר, התקיימו הפגנות נגד הבאתו, וסדרת הסאטירה "ארץ נהדרת" הוציאה מערכון ביקורת חריף כנגדו. כדי לתת הזדמנות להגיע לכדי הבנה מלאה של הנושא, גם אם לא לפסיקה, ביקשתי משני תלמידים לכתוב את דעותיהם. האחד יטען בעד והשני נגד. אני מלא תקווה שכל מי שיקרא את דעותיהם יפיק מהן תובנות חשובות.

אידיאולוגיות נגד קבוצות מוחלשות באוכלוסיית ישראל.

בגלל כל הסיבות האלו, אסור להכשיר את איתמר בן גביר ולהתייחס אליו כאל אדם שראוי לכהן כנבחר ציבור. בטח שלא להזמין אותו לבתי ספר, להטיף לשנאה ופילוג.

תומר בלך, תלמיד ביתה יא'

הנהלת 'התיכון שליד האוניברסיטה' אינה מסכימה להזמין או להכניס את חבר הכנסת איתמר בן גביר לשטח בית הספר.

לפני מספר שנים, עלתה בקשה של תלמידים להביא את איתמר בן גביר לבית ספרנו. בעקבותיה נפתחה עצומה שקרעה להזמינו, עליה חתמו 400 תלמידים ומורים.

לאחר מחשבה מעמיקה של המנהל באותן השנים, גלעד אמיר, הוחלט שלא להזמינו ולסרב להכניסו לבית הספר. כיום, איתמר בן גביר עדיין לא נכנס אל בית הספר ומתעוררת השאלה - למה לא להכניסו?

"בעצם מניעת כניסתו של בן גביר, בית הספר פוסל חברי כנסת שנבחרו על ידי העם"

כולנו לומדים אזרחות ומבינים שבראש ובראשונה זוהי פגיעה מוחלטת וישירה בדמוקרטיה. הרי, איתמר בן גביר הוא חבר כנסת מוכר ומאושר על ידי החוק שכולנו חיים תחתיו. בין אם אנחנו מסכימים עם זאת או לא. בעצם מניעת כניסתו של בן גביר, בית הספר פוסל חברי כנסת שנבחרו על ידי העם. הדבר פוגע

מספרת על יחסם של בכירים בארצות הברית - אם בן גביר יהפוך לשר בישראל, יהיה משבר ביחסים הדיפלומטים בין ישראל לארה"ב.

כל הסימנים מעידים שבן גביר עושה נזק לישראל - הוא גורם לנו להאמין שאת הסכסוך הישראלי-פלסטיני אפשר לפתור בעזרת פשעי מלחמה ופעולות לא מוסריות, ומקדם הומופוביה וגזענות. לפחות בעצם העובדה שהוא התחבר עם מפלגתם של בצלאל סמוטריץ' ואורית סטרוק.

"איתמר בן גביר מסתתר מאחורי "חופש הביטוי", בלי להבין שהדעות שלו נוגדות את מהותה של המדינה הדמוקרטית שלנו"

בכל הזדמנות, איתמר בן גביר מסתתר מאחורי "חופש הביטוי", בלי להבין שהדעות שלו נוגדות את מהותה של המדינה הדמוקרטית שלנו. כל אזרח בישראל זכאי לא רק לשוויון זכויות, אלא גם לשוויון ביחס אליו. המפלגה של בן גביר, "הציונות הדתית", לא תאפשר את שוויון הזכויות ולא תתייחס בשוויון לקהילה הלהט"בית, לערבים ישראלים ולפלסטינים, אם חלילה הממשלה הבאה תספח את יהודה ושומרון. בן גביר ממשיך להפיץ את המשנה שלו - הסיסמה הריקה "מוות למחבלים", שלא תפתור כלום. את הקמפיין לסיפוח השטחים והפיכת מדינת ישראל למדינה דו לאומית או למדינה לא דמוקרטית - ותוך כדי, גם מקדם

המחיר כבד לעיתים. זאת כי הדמוקרטיה היא זו שמביאה זכויות לאותם מיעוטים שעליהם דיברנו, מעלה את רמת החיים שלנו כחברה שלמה ותורמת לכולנו יותר משאנו מודעים לכך.

”כניסתו לא צריכה להיראות כפגיעה מצד בית הספר, אלא כשמירה על הדמוקרטיה במדינה וכחינוך לשמירה עליה”

ככל שבית הספר ימשיך לשמש כדוגמה הפוגעת בדמוקרטיה, ככה ידרדר מצבה של הדמוקרטיה במדינה וכולנו, גם המיעוטים וגם הרוב, הולכים להיפגע מזאת.

בנוסף, זה נכון שמערכת החינוך והנהלת ליד”ה אינן מחויבות להכניס אנשים. אם כי – דקלום טכני של חוקים מהסוג רק יגרום ל”אנטי” מצד חברי בית הספר. כתוצאה לא יהיה רצון להקשיב בהגיון להחלטות המנהל, ויווצר חוסר שיתוף פעולה בין ההנהלה לתלמידים.

לסיכום אומר כי אני מאמין שמאמר זה לא ישנה את המצב או אפילו יתרום לשינויו. אך על ידי כתיבת מאמר זה, הזכרת הנושא ודעותיי לגביו, אני לא מעביר אותו על סדר היום. בכך מציב את גבולות הדמוקרטיה ומראה איפה נמצאת הפגיעה בה. זאת כדי שבעתיד, ימנעו מצבים שינסו ”למתוח את גבולה”.

אם כן, שמענו שתי דעות מנוגדות, וכל

שותר לנו הוא להחליט 🗳

בכולנו בגלל הימנעות מהתמודדות עם דעות הקיצון ולמידה על קיצוניות. מה שיכול להוביל או לתסכול רב, או דווקא להיגררות לקיצון שניסינו להימנע ממנו. אלא גם שההחלטה עצמה נעשית על ידי אדם אחד, מנהל בית הספר, שדעתו הפוליטית אינה אובייקטיבית. נוצר מצב בו חברי כנסת קיצוניים אחרים נכנסים לבית הספר, למרות דעותיהם. זאת משום שראייתה של ההנהלה, היא שוב – אינה אובייקטיבית.

”ההחלטה עצמה נעשית על ידי אדם אחד, מנהל בית הספר, שדעתו הפוליטית אינה אובייקטיבית”

את כל הנימוקים האלה בית הספר מבטל על ידי טיעון אחד, והוא שכניסתו של בן גביר תפגע בתלמידים המשתייכים לאוכלוסיות אותן בן גביר קורא לגנות ולמגר מהחברה, מכיוון שהזמנתו לבית הספר מהווה ”תמיכה” של בית הספר בכניסתו. כמו כן, בית הספר הוא לא מוסד פוליטי אלא חינוכי. לכן זכותו לברור את האנשים שהוא מזמין אליו, ממניעים חינוכיים.

אני מבין את אי הנעימות של המצב ואת חוסר רצונם של חבריי ומוריי להכניס את איתמר בן גביר לבית הספר. אך עלינו לזכור כמה דברים: קודם כל איתמר בן גביר הוא חבר כנסת לכל דבר ועניין. כניסתו לא צריכה להיראות כפגיעה מצד בית הספר, אלא כשמירה על הדמוקרטיה במדינה וכחינוך לשמירה עליה. גם אם

פינת המוזיקה: האלבום החדש של טיילור סוויפט

האלבומים של טיילור סוויפט נוטים לגרור אחריהם קשת של תגובות, מהערכה של מעריצים ועד לביקורת נוקבת ● לא מזמן הוציאה סוויפט אלבום חדש - "Midnights" ● אז למה יש לצפות? ● **כתבו: נדב שור ויובל שיפמן**

השיר הראשון שבולט לטובה הוא "Vigilante Shit". הגשר והמילים טובים במיוחד. אך חסר בו פזמון ולכן השיר נשמע מונוטוני. השיר האהוב עלינו היה "Karma", שחוץ מבית אחד מוזר לקראת הסוף, היה מצוין. לעומת שאר השירים, הקצב שלו היה מהיר בהרבה והפזמון שלו קליט מאוד.

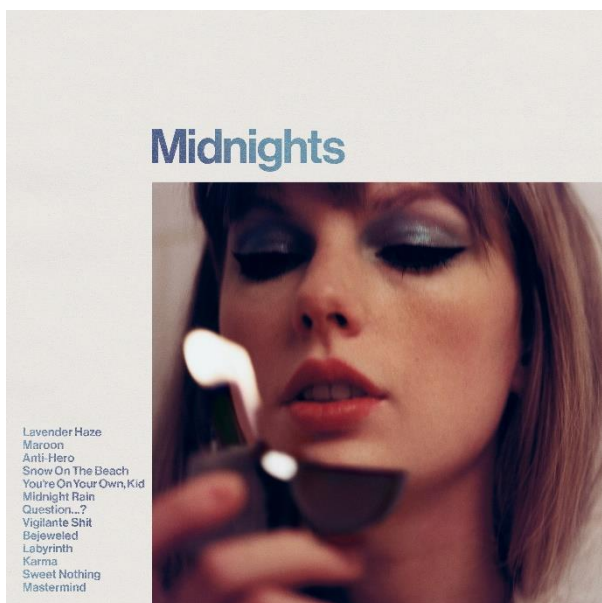
השירים שבלטו לרעה היו "Question...?" ו-"You're On Your Own, Kid". בראשון היה גשר רע מאוד לפני הפזמון האחרון. השני היה די משעמם ובשניהם לא היה חלק שבלט לטובה.

לסיכום, האלבום "Midnights" הוא אלבום טוב, אבל אנחנו מרגישים שחסר בו משהו, במיוחד כשהוא מגיע מטיילור סוויפט ●

טיילור סוויפט היא זמרת פופ מפורסמת. את הקריירה המוזיקלית שלה היא התחילה באמצע שנות ה-2000, בתור זמרת קאנטרי. במהלך שנות ה-2010 היא עברה לפופ והפופולריות שלה עלתה לשמיים. לאחרונה היא הוציאה את האלבום העשירי שלה, "Midnights", הכולל 13 שירים.

חלק גדול מהשירים באלבום איטיים מדי, ממוצעים ומאכזבים. במיוחד ביחס לשירים דומים מאלבומים קודמים שלה.

חלק גדול מהשירים באלבום איטיים מדי, ממוצעים ומאכזבים. במיוחד ביחס לשירים דומים מאלבומים קודמים שלה. באופן כללי האלבום מרגיש ממוצע ולא מיוחד. אם כי יש בו גם שירים יוצאי דופן, לטובה או לרעה:

קישור לאלבום Midnights בספוטיפיי

מה אם... ג'פטו היה מכונאי?

כולנו מכירים את סיפורו של פינקו. ג'פטו נגר זקן ובודד, מאוד רצה בן. לכן יצר לעצמו בובת עץ בצורת ילד וקרא לה פינקו. הפיה הטובה הפיחה בבובה חיים. היא הבטיחה שאם פינקו יתנהג טוב הוא יהפוך לילד אמיתי. אבל מה אם לא היה צורך בפיה? מה אם... ג'פטו היה מכונאי? ● **כתב: אמתי קראוס**

למחרת בבוקר, ג'פטו קם ואכל ארוחת בוקר מהירה. לא לפני שהדליק את פינו ונתן לו להתהלך ברחבי הבית.

לאחר מכן הלך איתו יד ביד אל בית הספר, מתעלם לחלוטין מהמבטים המוזרים ששלחו אליו העוברים והשבים.

"כל מה שאתה צריך לעשות זה להקשיב", אמר ג'פטו בקול רך, "ואל תכנס לצרות שלא צריך".

ובחיוך בוטח, שלח ג'פטו את פינו ליומו הראשון בבית הספר.

פינו לא מאוד הבין את מה שקרה בבית הספר. רב הזמן הוא שמע אנשים מבוגרים, מדברים על דברים שלא הבין, ומדי פעם שלחו אותו החוצה לשחק ולאכול בחצר. פינו לא התעניין בכל הדברים האלו, לא בלמידה, לא בלשחק, ולא בלאכול, אז רוב הזמן הוא ישב בצד וצפה בילדים האנושיים. כמה חלשים הם, הוא חשב. הוא לא רוצה להיות כמוהם, הוא היה טוב מהם. הוא ראה איך אחד מהם נופל במדרגות ומתחיל לבכות, הם שבירים, הוא חשב, שבירים מאוד.

בדרכו חזרה הביתה, נתקל בחבורת תלמידים שלעגו לו. "ערימת גרוטאות", קראו לו. "ילד מזויף". פינו לא הסכים איתם במיוחד וניסה לשאול אותם מדוע הם קוראים לו ככה, אך הצליל היחיד שיצא מפיו הוא חריקה מוזרה של חתיכות

ידיו של ג'פטו כבר היו עייפות מעבודה. המוסך היה רחוק ממסודר, כלי עבודה ושולוליות שמן, היו מפוזרים על הרצפה החלקלקה. במרכז החדר עמד הפרויקט, חתיכות מתכת שהולחמו לכדי צורה אנושית קטנה.

זה היה P1No, או בקיצור, פינו. כבר שבועיים עבד ג'פטו על היצור המתכתי, במטרה ליצור לעצמו ילד.

ג'פטו ניגב את הזיעה ממצחו המקומט וניגש אל הילד המתכתי. הוא פתח את מכסה המתכת המרובע על גבו של הרובוט. שם היו המון כפתורים ומתגים קטנים. לאחר שלחץ על כמה מהם במהירות, הוא סגר את פתח המתכת וצעד אחורה.

עיניו בהקו בתקווה, ולבסוף באושר, כשראה את היצור מתחיל לזוז.

בהתחלה הוא היה מגושם מעט, הליכתו איטית ומתנדנדת, עיניו חסרות המבט מופנות לכל כיוון.

ג'פטו קפץ בצהלה והוציא צחוק גבוה ופתאומי. צחוק שגרם לפינו להפנות את ראשו הכסוף אליו.

"שש...גג...ממ...ררחחח"

הרובוט ניסה להוציא צליל.

"זה בסדר", אמר ג'פטו בדמעות, "מחר אשלח אותך לבית הספר".

וכך ג'פטו כיבה את פינו והלך לישון בהקלה.

ג'פטו הלך לישון, תקוותו מרוסקת.
 אבל מספיק רק חתול אחד סקרן במוסך,
 שבטעות לוחץ על כפתורים ומתגים, כדי
 להדליק מחדש את היצור המתכתי.
 פינו הביט סביבו, אמצע הלילה.
 ג'פטו, אבא שלו, כיבה אותו?
 פינו נזכר, מתכת לא אמורה להישבר. בני
 אדם הם השבירים. אם בן אדם מנסה
 לשבור מתכת, בסוף הוא עלול למצוא את
 עצמו שבור.
 פינו עמד מעל מיטתו של ג'פטו, סוף סוף
 הוא הבין.
 מתכת **נועדה** לשבור בני אדם. באותו
 לילה, גופו הכסוף של פינו נצבע באדום 🟡

מתכת. הילדים צחקו למשמע הצליל
 המחריד. פינו לא אהב את זה.
 הם שבירים, הוא נזכר. מתכת לא.
 "פינו! מה חשבת לעצמך?! ילד רע!"
 ג'פטו גער בו וצעק עליו למשך מה
 שהרגיש כמו שעות. הוא לא הבין מה הוא
 עשה לא נכון. הוא רק רצה שהילדים
 יפסיקו, אז הוא דחף אותם והפיל אותם על
 הרצפה. מה כל כך נורא?
 אם זה פותר את הבעיה שלו, אז למה לא
 בעצם?
 נראה שג'פטו לא הסכים עם זה.
 המכונאי הזקן הבין שהרובוט יכול ליצור
 רק צרות, ובכאב רב, החזיר אותו למחסן
 וכיבה את המתגים בגבו. העולם עדיין לא
 מוכן ל-'כזה דבר'.

מיסודי לתיכון- טיפים לאליפים החדשים

כתבה: יעלי מלול ● אליפים יקרים, אמנם גם אני אליפית חדשה, אבל אני יודעת שכל
 התחלה יכולה להלחץ ● אפילו להפחיד קצת, את כל אחת ואחד מאיתנו בתור
 מישהי שחוותה הרבה התחלות חדשות, צברתי כמה טיפים שאני רוצה לשתף
 איתכם:

טיפ מס' 1 – אל תהיו סגורים, תכירו חברים חדשים ותצברו חוויות.

טיפ מס' 2 – תהיו אמיתיים ואל תשתנו בשביל אף אחד.

טיפ מס' 3 – תבואו בגישה חיובית, עם ראש פתוח להכיר את כולם.

טיפ מס' 4 – תכבדו את המורים (זה עוזר 😊)

טיפ מס' 5 – תיקחו הכל בצחוק ותזרמו עם הגלים.

טיפ מס' 6 – תבואו פתוחים וגם אם לא, אל תדאגו כי כולם מתביישים בהתחלה.

טיפ מס' 7 – תשקיעו בלימודים ותקשיבו בשיעורים.

טיפ מס' 8 – תלמדו טוב למבחנים, זה משתלם.

טיפ מס' 9 – תיצרו לכם סביבה שכיף לכם בה.

טיפ מס' 10 – וכמובן, אל תשכחו להנות! 😊

בסופו של דבר אפשר להגיד שהתחלות חדשות הן ממש כיפיות, לא?

בהצלחה לכולם!! 🟡

שביתת המורים: האם הושגו מטרותיה?

כולנו זוכרים ששנת הלימודים תשפ"ג, כמעט ולא נפתחה בגלל איומים על שביתה ● אז מה בדיוק קרה שם? מי הרוויח ומי עדיין לא יודע מה כל זה אומר? עשינו לכם

סדר... ● **כתבה: שיר סיבוני**

שהאינטרס של ארגון המורים פועל עד הסוף לטובת המורים עצמם.

האם לדעתן ניתן היה להשיג משהו נוסף?

שולי ציינה שניתן היה להשיג הרבה יותר ברמת השכר והחופשות. שולי לימדה בבתי ספר בצרפת, שם יש חופשות ארוכות כל שישה שבועות, זה לא כזה נורא. גם מיה בטוחה שניתן היה להשיג הרבה יותר דברים ולקיים משא ומתן בצורה טובה יותר ושקופה.

לדברי שולי אין הישג משמעותי בהסכם כי הוא טרם נחתם. פחות מתעניינת בתכנית המח"ר אלא בתנאים של המורים הוותיקים והחדשים.

ההישג שאליו פחות התחברה שולי, הוא הורדת החופשות של ל"ג בעומר ואיסרו-חג. זאת מאחר ואף אחד לא יבוא ללמוד בבתי ספר דתיים למשל, בל"ג בעומר.

מדברי שתיהן עולה שגם עבור המורות והמורים, לא קל לעקוב אחר המו"מ וההסכמים. שולי פחות מעורה בהסכם ורק בזכות התקשורת הצליחה ללמוד ממנו. מיה אף ציינה שהיא מקבלת מיילים ועדכונים מרענן פורשנר, מורה בבית הספר, שמסביר על ההתפתחויות. היו לא מעט פרסומים של ארגון המורים, אבל העדכונים עצמם היו מועטים בהרבה, לכן היא מרגישה שמדובר יותר בשיווק ופחות בתוכן.

לטובת הכתבה ראיינתי את מיה פוליצר המורה למוזיקה ואת שולי דרמון מחנכת ביתה א'2. במסגרת הראיונות שאלתי אותן לאיזה ארגון הן משתייכות. מסתבר, שמאחר ושתיהן מלמדות בבתי ספר על-יסודיים, הן שייכות לארגון המורים. המורות שראיינתי לא לקחו חלק במאבק של יפה בן-דוד. יושב ראש ארגון המורים, מר רן ארז, ניהל מאבק מקביל הרלוונטי למורים המלמדים בבתי הספר העל תיכוניים. גם הוא הוביל להסכם אחרי משא ומתן ארוך.

[לא בטוח שהאינטרס של ארגון המורים פועל עד הסוף לטובת המורים עצמם](#)

שתיהן כמוכן תמכו במאבק. בנוסף מיה הוסיפה, שלמרות שיש לה ילדים קטנים והעדיפה שלא תהייה שביתה, היא מאמינה שהמורים עובדים קשה מאוד ומגיע להם יותר.

שאלתי האם הן מרוצות מההסכמות אליהן הגיעו בתום המו"מ?

שולי אמרה שהיא לא מרוצה כי אין שום הסכמות ואין שום דבר שבוצע בפועל. מיה הסבירה שהיא לא הצליחה להבין מה הם הצליחו להשיג, אבל היא סומכת על מי שמוביל את הארגון. אם כי לא בטוח

בזמן הנכון ולא הגיעו לשביתה. היא גם הוסיפה שאחרי שנתיים של קורונה ואי-ודאות לא כדאי להתחיל את שנת הלימודים בשביתה. במובנים רבים זו הייתה הצלחה של ממש, למרות שלא נחתם עדיין ההסכם.

נוטר לסכם כי נכון לימים אלו, עדיין לא נחתם ההסכם. ב- 14 בספטמבר יצא מכתב מיו"ר ארגון המורים לשר האוצר. בו כתב כי הוא ממתין ליישום ההסכם, שטרם נחתם, וההטבות שסוכמו.

נקווה לחתימה על הסכם שייטיב עם המורים. באופן הזה, גם ישפיע לטובה על הלימודים וכמובן, עלינו התלמידים

ההסכם טרם נחתם: המורים עדיין מחכים לתוספת השכר, השינויים בחופשות - לא השנה

ההסכם עם המורים לפני חודש מנע שביתה ב-1 בספטמבר, אבל הוא עדיין לא נחתם והעלאת השכר כנראה לא תתממש לפני סוף 2022. בכל מקרה, השינויים בלוח החופשות לא יחולו השנה. המורים זועמים: "במקום כסף קיבלנו שטרות וירוטואליים, המזכ"לית והשרים נעלמו". האוצר: "פועלים לעיגון ההסכמות"

תמר טרבלסי חדד, גד ליאור | פורסם: 08:37

עדיין לא נחתם ההסכם סופי. ליברמן, שאשא ביטון ויפה בן דויד במסיבת העיתונאים (צילום: מוטי קמחי)

לדעתי זהו רגע טוב לציין את עיקרי ההסכם, בעבור אלו מאיתנו שלא מכירים:

א. השכר למורה מתחיל יעמוד על 8,000 שקלים החל מ-1 בספטמבר 2018.

ב. לכל עובדי ההוראה עליהם יחול ההסכם הקיבוצי תשולם תוספת של 480 שקלים, שיבוצע על פני ארבע שנים.

ג. תקרת גמולי ההשתלמות לעובדי ההוראה המועסקים לפי תנאי רפורמת "עוז לתמורה" תועלה ל-19 החל מ-1 בספטמבר 2019.

ד. מורים יקבלו מעתה תוספת שכר גם על תפקידים נוספים שיעשו בבית הספר.

ה. גמול ייעוץ יוגדל ב-3%, בשתי פעימות: 2% החל מ-1 בינואר 2020 ו-1% מ-1 בינואר 2021.

ו. לכלל עובדי ההוראה ישולם מענק חד פעמי בסך 1,000 שקלים.

ארגון המורים התחייב לשקט תעשייתי בכל העניינים המוסדרים בהסכם עד ל-28 בפברואר 2022.

"מדברי שתיהן עולה שגם עבור המורות והמורים, לא קל לעקוב אחר המו"מ וההסכמים"

בסוף, למי מגיע כל הקרדיט? למי לדעתן צריך לזקוף את הצלחה של ההסכם?

הפנים של הארגון הוא רן ארז, הסבירה מיה. אם כי שולי דווקא זקפה את הצלחה לטובת המורים, שהתחילו את המאבק

מסע בעקבות הסקרנות

את שנתה האחרונה בבית הספר, החלה שכבת ו' בטיול שהוגדר כ-"מסע בעקבות מגילת העצמאות" ● בשבוע אחד הוא כלל: סיור בצריף בן גוריון, שהייה בירוחם, מוזיאון אנו, הצגה בתיאטרון גשר, ביקור באום אל פחם, בעכו וסמינר של יומיים בקיבוץ לוחמי הגטאות ● חודשיים לאחר שהסתיים, הגיע הזמן לבחון למה הסתכם כל השפע הזה, אם בכלל **כתבה: רינה גורלניק**

מקורות, עריכה וכו'. לקחתי חלק בטקס הפתיחה וגם יזמתי את הצפייה בהצגה "כפר" בתיאטרון גשר. הרעיון מאחורי המסע הוא גם החיבור שלנו למדינה ולכן מיה ודפנה היו פתוחות לרעיונות והצעות שלנו."

כתלמידה שתכננה וחוותה את המסע, היית מופתעת? הוא תאם את הציפיות? עלתה השאלה באופן טבעי.

העניין טמון בכך, שהמסע לא התיימר ללמד את מה שלא בכוחו היה ללמד. במקום הציג את עצמו כחוויה מרובדת אינטנסיבית והיה לכזו

"הייתי מאוד נרגשת לקראת, בגלל העבודה בקיץ. למען האמת לא ממש ידעתי למה לצפות, כי בחלק גדול מן המקומות לא הייתי קודם לכן. המסע בעיניי ענה מעל ומעבר לציפיות והיה מוצלח מאוד מכל הבחינות - המבנה הכללי, נקודות העצירה, ההדרכות." הבהירה לי יערה ומאוחר יותר בראיון אף הוסיפה: "אני חושבת שסוד ההצלחה שלו היה בעושר הפעילויות וככה כל אחד היה יכול למצוא את נקודת החיבור שלו, המשמעות שלו בתוך המסע ובתוך החברה הישראלית והערכים שמנחים אותנו"

מהמסע שהיה, חזרתי עם התרשמות חיובית, חמה אפילו. כן, כמובן, זה נבע מחיי האישיים, מיציאה מהשגרה. מצד שני, הניסיון לנתק אותה, מהתוכן של המסע עצמו, נראה לי מלאכותי. הרגשתי שכנה יותר, יהיה לנסות להבין את החוויה שעברתי.

כדי לעשות זאת, ראיינתי תלמידה נוספת, יערה רודניק, שהשתתפה בתכנון המסע. ברצון לבחון את האירוע מזווית שונה, זאת שמאחורי הקלעים. הרי חלק מהייחוד של המסע הוא שיתוף התלמידים בהכנתו. שאלתי אותה, איך התבצע תהליך התכנון ומה הייתה מידת מעורבותם כתלמידים?

"אני חושבת שסוד ההצלחה שלו היה בעושר הפעילויות וככה כל אחד היה יכול למצוא את נקודת החיבור שלו, המשמעות שלו בתוך המסע ובתוך החברה הישראלית והערכים שמנחים אותנו"

"בסוף שנה שעברה מיה ארגנה פגישה לכל מי שמעוניין לקחת חלק וגם הכריזה שכל מי שיש לו רעיון למפגש, פעילות, או הדרכה מוזמן לפנות אליה או לדפנה. אני הייתי אחראית על החוברת - מציאת

הייתי בוחרת במילה אלטרנטיבה" הבהירה יערה "אני חושבת שהמסע בארץ, הסמינר בלוחמי הגטאות והמסעות לפולין כולם מייצגים איזושהי חתיכה ממגוון הערכים והנרטיבים בחברה ובתרבות הישראלית ולכן חשוב להיחשף אליהם. המסע שעברנו מכסה בעיניי חלק משמעותי מן הסיפור השלם שלנו כעם במדינה וממה אנחנו מורכבים- אנשים, מצפן מוסרי, תרבות, סיפורים וערכים. לכן בעיניי בנקודת הזמן הנוכחית, שלנו כתלמידי י"ב, הוא המתאים ביותר."

קשה לדבר על המסע ולא לציין את ההקשר שבו עלה שנה שעברה - "ביטול המסעות לפולין". בעיני חלק מהתלמידים הוא נתפס כאלטרנטיבה, בעיני אחרים כמעין "מתנת ניחומים"

את הכתבה אשמח לסיים בשאלה בה פתחתי את הראיון: מה היו מטרות המסע? מה הייחוד שלו?

"המסע עסק בסיפור שלנו כחברה ישראלית. מה מרכיב אותנו, מה התרבות שלנו, מהם הערכים שהמדינה מושתתת עליהם ואיפה אנחנו עומדים היום ביחס אליהם, ולכן המסע נבנה סביב מגילת העצמאות- הטקסט המכונן שנתן את אות הפתיחה במובן מסוים למדינת ישראל."

המסע, רק הציג חוויות והזדמנויות. השתקפותן בעדשה של האדם, היא זו שמהווה התחלה ללימוד, דעה, תפיסה

תודעתית

והערכים שמנחים אותנו. לא הייתי משנה משהו כי אני באמת באמת חושבת שהוא היה מוצלח כפי שהיה. אולי רק את האכסניה בבית מאיר:").

אם אמירתה זו, על השפע שמייצר סקרנות וחיבור, הרגשתי הזדהות חזקה.

כשיצא לי לדבר עם אנשים שונים על החוויה, ראיתי שלא הייתה אחידות בהתרשמות שלהם. כך למשל, מהסיוור הקצר באום אל פחם, היו כאלה שיצאו בתחושה של חוסר מיצוי מוחלט, לצד אלה שקיבלו רושם עשיר. לי בתור אחת שהתמזל לה להיות עם האחרונים, נודע שהדבר תלוי לא מעט במדריכים. מה גם שאת מנת חלקי עם מדריכים לא מוצלחים, ספגתי עוד ביום הראשון. חלק ניצלו את ההזדמנות עד תומה, חלק ולא מכוונה רעה, התחמקו. האם זה העיקר? שאלתי את עצמי. זהו חלק משמעותי, אך ללא ספק היו גם רגעים ייחודיים, אלו שלא ניתנים לתכנון. כך למשל, כשכמה בנות בגילנו נופפו לנו מהחלון, ואז כשירדו התחלנו לדבר. הרבה חיוכים נבוכים וכנים.

העניין טמון בכך, שהמסע לא התיימר ללמד את מה שלא בכוחו היה ללמד. במקום הציג את עצמו כחוויה מרובדת אינטנסיבית והיה לכזו.

קשה לדבר על המסע ולא לציין את ההקשר שבו עלה שנה שעברה - "ביטול המסעות לפולין". בעיני חלק מהתלמידים הוא נתפס כאלטרנטיבה, בעיני אחרים כמעין "מתנת ניחומים". לפעמים, גם אצל אלו שהקפידו להפריד בין השניים, התחברו הנושאים לאותה שיחה. "לא

נוהל החיסורים החדש: האם מדובר בפגיעה בתלמידים?

השנה החל בית הספר ביישום נוהל החיסורים, כפי שהוא מופיע בחוזר מנכ"ל ● כתוצאה התעוררה בקרב תלמידי התיכון סערה של ביקורת ● האם הנוהל משיג את מטרותיו? וביאזה מחיר? ● **כתב: יובל שיפמן**

פעילויות בית ספריות וזימונים לצבא, ברורות מאליהן. הן מוצדקות גם לפי הנוהל החדש. אך יש בו תנאי אחד, שמעבר לכך שהוא לא הגיוני, הוא גם מעודד חוסר הגעה של תלמידים לבית הספר! מחלה של יום אחד אינה נחשבת סיבה מוצדקת לא להגיע לבית הספר. תלמיד חייב להיות חולה מינימום של חמישה ימים בשביל שהחיסורים יחשבו מוצדקים. כך, שאין סיבה שתלמיד שהיה חולה ארבעה ימים לא יישאר בבית גם ביום החמישי, גם אם הוא כבר בריא לגמרי.

למה חיסור של תלמיד, שלא יכול לקום מהמיטה באותו היום, לא ייחשב למוצדק?

המצב אפילו גרוע יותר אם מדובר במחלה של שלושה ימים או יומיים. במצב כזה יתכנו שתי התרחשויות שליליות: או שתלמיד בריא יפספס ימים רבים בלי שום סיבה, או שתלמיד חולה יגיע במשך ימים רבים לבית ספר. יותר מזה, מחלות רבות נמשכות יום אחד אבל גרועות יותר מכל מחלה שנמשכת כמה ימים. למה חיסור של תלמיד, שלא יכול לקום מהמיטה באותו היום, לא ייחשב למוצדק? החמישה עשר אחוז לא מספיקים. בשיעורים כמו ספורט או חינוך, חמישה עשר אחוזים זה 6 שיעורים בשנה סך הכל. 6 ימים בשנה בהם לא תגיע לבית הספר, לא בהכרח מבחירה, והציון שלך יורד בעשר נקודות ●

השנה בבית הספר, הסדירו בחטיבה העליונה נוהל חדש. במקורו הוא מגיע מחוזר המנכ"ל - אוסף הנחיות ממשרד החינוך. נוהל זה נכתב ב-2008, אך רק השנה, החלו בתי ספר רבים להשתמש בו. מטרת הנוהל הנ"ל, היא להעלות את הנוכחות בשיעורים.

הרעיון של הנוהל מצוין, אפילו הכרחי, אבל הביצוע גרוע ופוגע יותר משהוא עוזר

לתלמידי החטיבה שלא מכירים את הנוהל, אסביר. תלמידי התיכון, חייבים להיות נוכחים ב-85% מהשיעורים בכל מקצוע. אם הם מחסירים יותר, הציון השנתי שלהם יורד. לדעתי הרעיון של הנוהל מצוין, אפילו הכרחי, אבל הביצוע גרוע ופוגע יותר משהוא עוזר.

הנוהל מעודד תלמידים להגיע לשיעורים, ובכך לשפר את הבנת החומר הנלמד. דבר זה חשוב, מכיוון שהוא משפר את הציונים באופן רחב, לכל התלמידים, בכל המקצועות. שיפור ציונים כללי עוזר כמובן לתלמידים, אך חוץ מזה, הוא גם עוזר לבית הספר להיות "יוקרתי" יותר ובכך גם מבוקש.

למרות זאת, הנוהל נכשל קשות בתחום אחד, הצדקות. הגיוני שיהיו סיבות מוצדקות לחיסורים, משום שלא תמיד התלמידים מחסירים בלי סיבה. סיבות כמו אבל על קרובי משפחה מדרגה ראשונה,

החידה החודשית

כתב: יובל שיפמן

בחרו מספר מסוים מ-0 עד 10 והשתמשו בו 3 פעמים כדי להגיע למספר 6.

חוקים: מותר להשתמש בכל פעולה מתמטית הנמצאת במחשבון, שהיא לא חזקה או לוגריתם. לדוגמה: $6=2+2+2$.

בנוסף: בחרו מספר מ-0 עד 10 והשתמשו בו 3 פעמים, כך שתגיעו למספר 3. מותר להשתמש ביותר מפעולה מתמטית אחת על מספר.

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס. אם תענו נכון על הבונוס, הסיכוי שלכם לזכות יגדל. את התשובות יש לשלוח לכתובת המייל shifman.yuval@gmail.com

דבר העורך הגרפי

כתב: הלל בנבגי

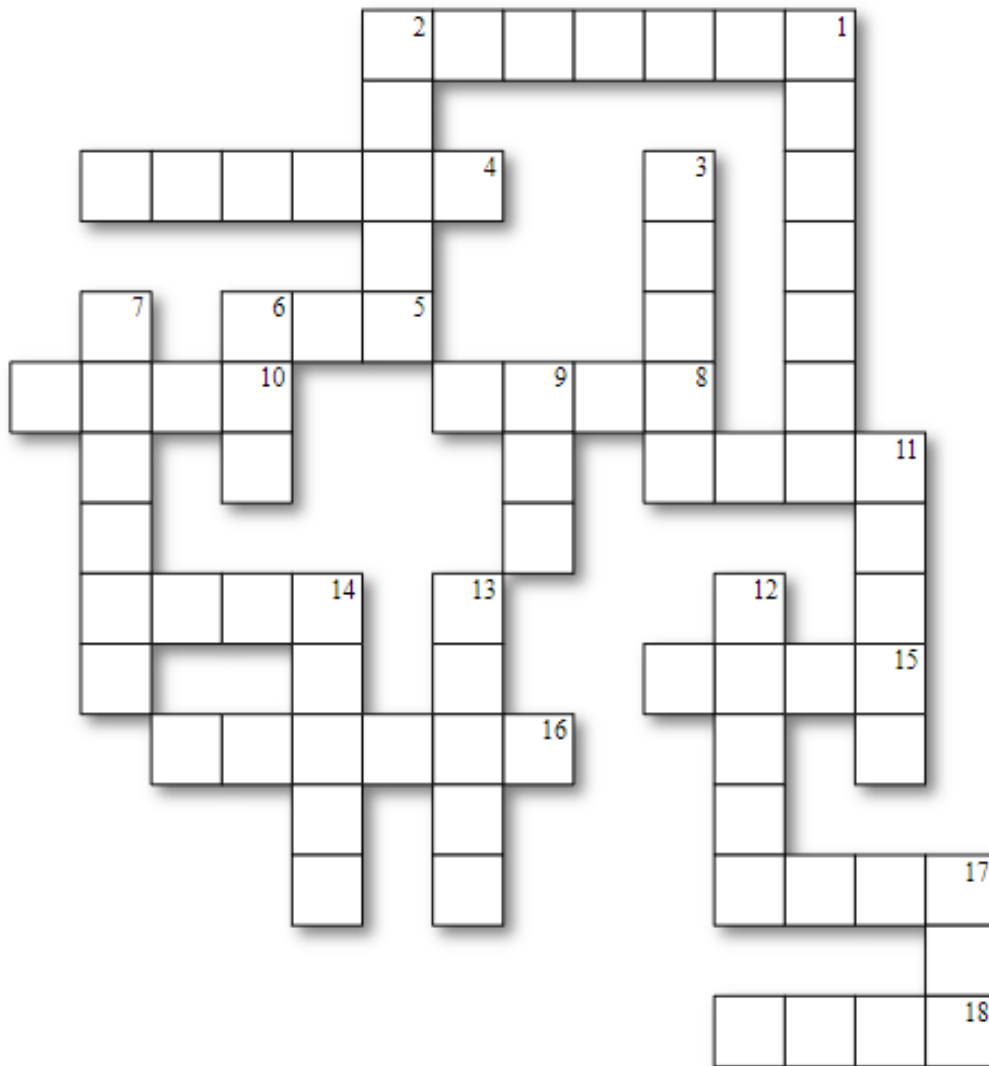
שלום לכל הקוראים!

כפי שוודאי שמתם לב, עיצוב העיתון השתנה משנה שעברה. זאת מפני שהעורך הגרפי הקודם סיים את לימודיו בבית הספר. קיבלתי על עצמי להיות העורך הגרפי, תפקיד אותו מצאתי קשה יותר ממה שהוא נדמה. במהלך השבועות האחרונים בהם חיפשתי את הדרך להפיק את התוצאה הטובה ביותר לעיצוב החדש של עיתון ליד"ה, נתקלתי כמובן בקושי של בחירת הגופן (פונט) של העיתון. לאחר חיפושים וניסיונות של גופנים רבים, נתקלתי לבסוף בגופן "Alef" (אלף), והחלטתי מיד שזהו הגופן המתאים לעיתון. כמובן, זהו גופן יפה וקריא, אך זהו גם גופן שהתגלה כבעל אידיאולוגיה מאחוריו. למעשה, באתר הרשמי של הגופן ישנו **מניפסט שלם** שיוצרי הגופן ניסחו כדי להציג את האידיאולוגיה שלהם. בתוך המניפסט מובאת בעיית השימוש הנרחב בגופן "אריאל" כגופן ברירת מחדל, רק משום היותו אחד הגופנים היחידים בעברית שלא נראה מפוקסל גם כאשר מגדילים אותו. יוצרי הגופן אף טוענים כי זוהי אחת הסיבות לכך שאתרי אינטרנט ישראליים רבים מעדיפים להשתמש בשפה האנגלית בתוך האתר. כמובן שהתאהבתי מיד בגופן הזה ובחרתי בו להיות הגופן הראשי של העיתון, בין השאר כדי לתמוך במאבק של "אלף" נגד ברירת המחדל הגנרית. מוזמנים לקרוא את המניפסט המלא של "אלף" באתר הרשמי שלהם ולהוריד את הגופן למחשב שלכם! alef.hagilda.com

צוות העיתון: רינה גורלניק, הלל בנבגי, עילי נורני, יובל שיפמן, איתי פוקס, שיר סיבוני, אמתי קראוס, יעלי מלול, יותם דוד בורשטיין, נדב שור.

תשבץ היגיון

כתב: הלל בנבגי

מאונך	מאונך
1. אקדמאי חלש במזל	1. העיר שנקברה תחת פרמזן
2. עין בתחושה מתפרצת (3,2)	4. כנות החצרות
3. לוקחת תמונות מדמותה	5. הלם הפשפשים
6. ימי איש מוט	8. מאגד על הרגל
7. שחר מפליג לרומניה	10. המלך נלקח ברשות
9. עף ונפל	11. כפיר קוטף רימונים
11. מפיק אדום מסודר	14. הבעיה: פונקציית ירק
12. נענה לצגים	15. דג מצפון
13. מגורם מניע לחגיגה	16. מדע זה קשר כפול
14. עוף ששרד	17. הוזה מעל וו
17. גיהנום בהיר ואהבה	18. משא שמספק אנרגיה